

[Krag.]

Forstaaelse, at ekstraordinære Tider kræver ekstraordinære Foranstaltninger, og at det er Rigsdagens Pligt at samles om Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger, naar billigt Hensyn til alle Sider kan udvises, og at det virker skadeligt, mistillidskabende og i mange Tilfælde ogsaa opskruende paa Fordringerne, at der staaar en bitter politisk Strid om saadanne Afgørelser.

Men — Mands Vilje, Mands Himmerig! Og der er vel ikke andet at sige om den Ting, end at denne Strid skal vi ogsaa efter denne Overenskomst gennemleve, ligesom vi gennemlevede den efter den betydningsfulde Overenskomst mellem Regeringen og Venstre, som afsluttedes i Januar Maaned i Aar, og hvor Det konservative Folkeparti jo ogsaa holdt sig udenfor. Jeg vil gerne sige til Partiet, at det forekommer mig ikke at være nødvendigt, at man stiller sig imod enhver rimelig og forsvarlig Foranstaltning, som Regeringen kan tiltræde, for derigenom at dokumentere sin Oppositionsvilje, og det er heller ikke engang nødvendigt, selv om man vil hævde; som man fra konservativ Side har gjort, at Det konservative Folkeparti er det eneste Oppositionsparti her i Landet. Nogen Berettigelse til at hævde slikt har Det konservative Folkeparti selvfølgelig ikke, men for at kunne stille sig paa det Stade er en ubetinget Nej-Politik under alle Forhold ganske afgjort ikke fornøden.

Og jeg siger: Naar vi nu ad indirekte Vej kan dække de tre Fjerdedele af de Udgifter, som falder paa Staten til denne Arbejdsløshedshjælp gennem Vinterens trange Tid, hvordan vilde det saa ikke komme til at se ud, hvis en saadan Ordning ikke var skabt, hvis Opgaven skulde løses gennem en voldsom Stigning af Kommuneskatterne — og her er det jo ikke nok at henvise til, at Staten maa yde sin Støtte til de nødstedte Kommuner til Løsning af denne Opgave. Thi hvorledes skulde denne Statsstøtte tilvejebringes? Hvorledes vilde den blive foreslaaet tilbejbragt af den nuværende Regering? Selvfølgelig gennem Forhøjelse af den direkte Beskatning. Derfor forekommer ogsaa, hvad dette specielle, men naturligvis meget betydende Omraade angaar, de Konservatives Stilling mig helt uforstaaelig! Vi havde fra Venstres Side ikke just ønsket, at denne Paaligning af en minimal Ekstraskat skulde ske strikte efter de Regler, som er indeholdt i Skattelovgivningen af 1922; vi havde meget stærkt ønsket, at vi paa dette Punkt kunde have faaet Forslaget saaledes tilrettelagt, at

Tillægsskatten ikke opkrævedes eller i hvert Tilfælde kun delvis opkrævedes hos dem, der kan paavise paa fyldestgørende Maade, at de har haft en væsentlig Nedgang i deres skattepligtige Indkomst i Sammenligning med de nærmest foregaaende Aar; men vi har paa dette Punkt ikke kunnet trænge igennem.

Den højtærede Finansminister har pegget paa, at det vilde volde betydelige Udgifter at foretage en særskilt Opkrævning, at det vilde volde administrativt Besvær, og at det derudover, hvad vi jo maa erkende, maa siges at være en saa forholds-mæssig ringe Forhøjelse, i hvert Tilfælde ringe i Sammenligning med de ekstra Kvartaler, der tidligere er opkrævet, og med den 40 pCt. Forhøjelse af Statsindkomsts-katten, som ved den foregaaende Overenskomst gennemførtes, en saa ringe Forhøjelse i det foreliggende Tilfælde, at Særforanstaltninger efter Ministerens Mening ikke kunde tillægges Betydning, i hvert Tilfælde ikke i samme Grad, som Tilfældet var, da vi som Resultat af Juni-Forliget, i hvilket jo ogsaa Det konservative Folkeparti deltog, opkrævede et Kvartals Ekstraskat.

Men nægtes kan det ikke, at Stats-skatteyderne er blevet stærkt plaget i Løbet af Aaret 1933. Ekstraskat, Ekstrakvartaler, 40 pCt. Forhøjelse er blevet dynget paa. Den sidste Forhøjelse er jo i det væsentlige betalt, der er kun en 4—5 pCt. tilbage, og derfor havde vi naturligvis ønsket, at den Opkrævning, der her bliver Tale om paa 5 Mill. Kr. eller paa 10 pCt. gennemsnitlig af Statsindkomsts-katten, var blevet opkrævet i Skatteaaret 1934—35 og altsaa lignet paa Grundlag af Statsskatteindkomsten i 1933—34. Heroverfor har Ministeren imidlertid bestemt hævdet, at hvis dette skete, vilde han ikke kunne faa Provenuet af denne ekstra Beskatning ind før hen i Efteraaret 1934, og at de Beløb, hvormed Statskassen kommer til at staa i Forskud ved denne Ordningens Gennemførelse, i Forvejen er saa betydelige, at Ministeren ikke mente at kunne tage Ansvaret for, at Ud-sættelse af Indbetalingen af dette Skattebeløb skete for saa langt et Tidsrum, som vilde blive nødvendigt, hvis vort Ønske paa dette Punkt var blevet opfyldt. I Erkendelse af Vægten af disse Indvendinger er vi gaaet ind paa, at de 5 Mill. Kr. opkræves i indværende Skatteaar paa det Tidspunkt, da den sidste Rate af 40 pCt.s Statsindkomsts-katten forfalder til Betaling.

De Ændringsforslag, som vi under Forhandlingerne har stillet paa Arbejdsløheds-omraadet, er jo resulteret i, at der ydes en